

1964-07-03

AFSENDER

Sonja Ferlov Mancoba

MODTAGER

Niels Ferlov

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Noteret i brev.

Afsendersted:

Paris

Arkivplacering:

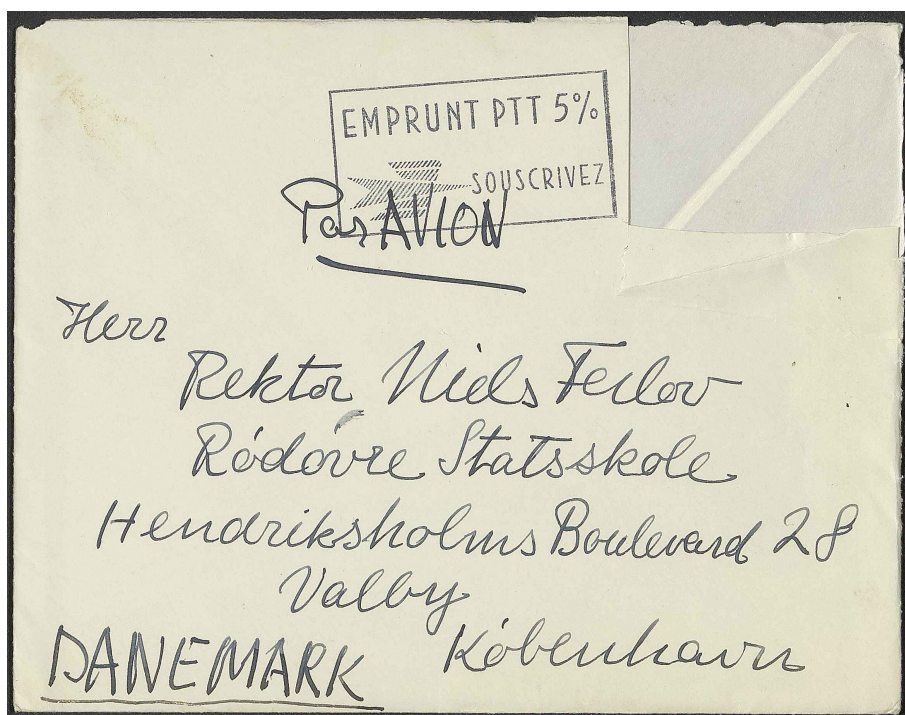
Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Sonja Ferlov Mancoba skriver til Niels Ferlov om hans datter Jakis besøg. Hun priser den unge kvinde og reflekterer over livets vej og erfaringerne undervejs.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

153, rue du Chateau
Paris 14^e

Frede og Aften

Kære Niels

Vi har i Aften haft Besøg af Taki
og både Ernest Wonga og jeg har været
meget glade derfor. Jeg maa have Lov
at lykønske både dig og din Kone.
Det rører ved de blideste Strengs i
ens Hjerte at møde et saa fint og
rent ungt Sind, saa fuldt af
menneskelig Sandhed. Jeg ønsker Jer
alt godt for hendes Fremtid, jeg tror
man har en Erve til med stor Smil-
hed og Naturlighed at gaa lige ind i
Menneskers Hjerte. —
Wonga og jeg fulgte hende til Gare-
Montparnasse og vi telefonerede
saaledes at hun blir ventet paa
Stationen i Versailles. Hun er
fornuftig og klarer sig sikkert meget
overalt. —
Her maatte jeg stoppe i Gaar Aften

En mærkelig Erfaring syntes at over-
valde mig - selv fysisk. Dette Faki's
Besøg som en Realitet. En lille
ung Personlighed, som pludselig stod
der for dig, hun bragte med sig
uden at vide det, et Pust langt der-
ovre fra, fra det somengang var Realitet
paa ens Livsvej, og som stadig er det,
fordi det nedfaldede Ting i ens Sind,
som atter og atter har forplantet sig,
og baaret Frugt videre til dette
Øjeblik. Alt hvad der er egte kan
jo ikke dø. Jeg følte at Faki har
en stor Evne: den at kaste Sol i
Menneskesind. Jeg genfandt i Fakis
Ansigt Træk og Udtryk, som jeg som
Barn har oplevet og fundet Tillid ved
hos din Mor min Tante Fanny, som
betød saa meget godt for mig i min
Opvækst. Vi børn jo alle saa mange
Ting dybt nede i vort Sind, det ligger
der i vor Underbevidsthed, og kun
sfældent dannes en Tankeløs derover,
saaledes at vi har Mod, har
Roed til at tage det frem i vor

4 Brevstred. Vi fager altid for at
komme fremad paa vor Vej, kende
mere og gøre os frie af dette og hint.
Men jeg tror at det er godt, at det er
vigtigt om visse Øjeblikke opstaar,
hvor vi med Erfaringernes store
Blevisthed kan søge at knytte Trædene
sammen i vort Liv fra Fortid til Nutid.
Jeg tror det er en Nødvendighed for os,
hvis vi vil tage et solidt Skridt frem-
ad, at vi ikke har efterladt Huller
paa vor Livsvej. — Kæn Niels, prøv
at forstaa hvad jeg her har søgt
at udtrykke, omend du maaske finder
det for filosofisk. Vi har legt saa
mangen en Leg sammen som Boin,
nu er vi gamle, vi har fulgt saa
fjerne Veje senere i Livet, og dog er der
maaske mange Punkter hvor vi, bortset
fra det ydre materielle, ikke staar saa
ffernt, som man kunde tro. Det er
som Jaki har givet mig et Brevs Ellerfor,
saaledes at jeg nu har taget Med til
at skrive dette Brev til dig. — Naa, hvil
dig nu godt ud efter Skolen. Jaki siger du
ligger blig i Ra derhjemme. De trodsle Helser
fra os alle 3 Ernest, Woriga og Sonja